

interessant Forslag om at ville eftergive den Del af Valutaskatten, som forfalder i indeværende Efteraar. Ja, det er jo et størstilet Velgørenhedsværk overfor de velhavende, som man her har tænkt at iværksætte. For den fattige Del af Befolkningen er det ganske ligegyldigt; det er noget, der interesserer de Folk, der betaler en betydelig Skat. Og det er ganske karakteristisk for det konservative Folkeparti, at i det Øjeblik, hvor Statens finansielle Situation skal overvejes, stiller man et Forslag om at give betydelige Foræringer til den mest velhavende Del af Befolkningen, og at give Foræringen i Forhold til Velhavenheden. Den mest velhavende i Danmark skal have den største Foræring, og den fattige Mand, ja han skal ingenting have. Det er et karakteristisk Eksempel paa den økonomiske Politik, man ønsker at drive fra konservativ Side. Den, som meget haver, skal mere gives, det er Grundlaget for denne Politik.

Jeg skal oplyse med nogle Tal, hvorledes denne Eftergivelse af Valutaafgift vil virke i de forskellige Befolkningsklasser. Jeg skal først tage Arbejderne. Det skal være en meget vellønnet Arbejder, der er i Stand til at faa nogen som helst Fordel af dette Forslag. De allerfleste Arbejdere betaler ingen Valutaafgift. Arbejdere paa Landet og i Provinsbyerne, der har den normale, gennemsnitlige Arbejdsindtægt, kommer efter de Regler, som gælder for Valutaafgiften, ikke op over en Valutaafgift af 1 Kr., og saa opkræves den som bekendt ikke. Man skal helt op til de bedst lønnede af Arbejderklassen i Hovedstaden, hvor Lønningerne naturligt paa Grund af Livets større Dyrhed herinde ligger noget oppe over Lønningerne i det øvrige Land; man skal helt op til Lønninger paa mellem 4 000 og 5 000 Kr., for at en Arbejder kommer til at betale Valutaafgift, og det, der fra det konservative Partis Side stilles Forslag om at eftergive denne Mand, er 1 Kr., altsaa for den mest vellønnede Arbejder. Alle de andre Arbejdere kan man ikke eftergive noget, for de betaler intet.

Men lad os gaa lidt højere op i Indtægtsgupperne og se, hvorledes det ligger der. Hvis man tager den almindelige næringsdrivende, Manden, som har en Indtægt paa lad os sige 6 000 Kr. om Aaret — det er jo i og for sig ikke mange Smaahandlende eller Smaahaandværkere; der har 6 000 Kr. om Aaret, jeg vilde tro, at hvis man gaar Skatteligningen igennem, vil man hurtigt faa et Indblik deri. Men lad os sige, at en nogenlunde velstillet Detailhandler med 6 000 Kr. om Aaret skulde hjælpes i sit

Erhverv gennem dette Forslag. Hvad er saa det, man byder ham fra konservativ Side? Man byder ham 5 Kr. For 5 Kr. skulde denne Mand altsaa hjælpes i sit Erhverv, maaske være i Stand til at nedsætte sine Priser og paa den Maade bidrage til Erhvervskrisens Løsning. Eller hvad har man tænkt paa fra konservativ Side? (*Korsgaard*: Det skal komme senere.). Det skal komme senere, siger det ærede Medlem Hr. *Korsgaard*; ja, jeg tror ogsaa, de vil komme meget sent, de Virkninger, der vil følge heraf.

Vi kan ogsaa undersøge, hvorledes det vil gaa for Erhvervslivet paa Landet. For Husmændenes Vedkommende bliver det som for Arbejdernes: der er ikke noget at eftergive, for de betaler ikke Valutaafgift. Vi skal op i Gaardmændenes Klasse og ret højt op i den, inden der bliver Tale derom. Men hvis vi tager den gennemsnitlige Gaardmands-Indtægt paa Landet, saaledes som den forelaa i det Aar, Valutaafgiften hviler paa, saa var den 4500 Kr. Den Gaardmand, som har denne Indtægt og som man altsaa nu vil gavne ved at eftergive ham Valutaskatten, vil faa en Foræring af det konservative Folkeparti paa 3 Kr. Nu er jeg ikke i Tvivl om, at man kan faa de danske Gaardmænd til at tro mange Ting med Hensyn til de Vanskeligheder, de lever i, naar man fremsætter det i en tilstrækkelig højtidelig Tone; men jeg tror ikke, man kan faa nogen dansk Gaardmand til at tro, at man vilde hjælpe ham i mindste Maade i hans Erhverv, hvis man forærede ham 3 Kr.

Derimod er der andre, som vilde faa betydelige Fordele af det konservative Forslag. Hvis en Mand har 50 000 Kr. i Indtægt, vil han ved det konservative Forslag faa en Foræring af 307 Kr.; har han 100 000 Kr. i Indtægt, vil han faa en Foræring af 822 Kr.; har han 200 000 Kr. i Indtægt, vil han faa 2 072 Kr. foræret, og er han saa lykkelig at have 1 Mill. Kr. i Indtægt — det er jo ikke mange, men der er dog enkelte, som har haft det i de senere Aar — vil han faa en Foræring paa ca. 14 000 Kr. Det er naturligvis Penge at faa, men det forekommer mig ikke, man kan stille et saadant Forslag under anden Synsvinkel end den, at det er at give Foræringer til de velhavende; hvor man ikke er i Stand til at gøre noget for de mindre velhavende og slet ingenting for de fattige.

Det konservative Folkeparti foreslaar altsaa denne Valutaafgift eftergivet eller tilbagebetalt. Den ærede Ordfører for Venstre har derimod foreslaet, at den skulde